Devatenáct

Artist: František Nedvěd

Time Signature: 4/4

Tónina G dur:

G Dmi/F
Když ráno čtu v tvých očích: Jsem stá či stoprvá?

G Dmi/F
Mám strach, že láska skončí, mám strach, že potrvá.

G G7 C D Emi C G
Pak něčí hlas shůry zavelí a trubač troubí vpřed a léta běží zpět.

> **C G/H Ami7 D G**
> Najednou je mně i tobě divukrásných devatenáct let.

Když večer čtu v tvých očích, má lásko jediná,

když jiskra nepřeskočí a spadne do klína,

pak zase hlas shůry zavelí, já kordem švihám hned, jak Zorro svoje zed.

> Najednou je mně i tobě divukrásných devatenáct let.

Když ztichne noc a ty usínáš, ta chvíle před ránem, já chci tvým Cyranem

> **C G/H Ami7 D Emi C G**
> a Hamletem a Romeem a možná, že i d´Artagnanem být, d´Artagnanem být
>
> **C G/H Ami7 D**
> Pod tvou hřívou sen se vzpíná, Pierot i Kolombína.
>
> **C G/H Ami7 D G**
> Na polštáři v tobě dřímá divukrásných devatenáct let.

Když běh se změní v chůzi a chůze v krok-sun-krok,

čekám na dotek můzy jak hřebec na obrok,

ale ten hlas shůry nevelí, teď zastavil se svět, teď zastavil se svět.

> Nikomu se ani nesní, že máš oči jako lesní med, jako lesní med.
>
> Koukáš na mě potměšile zachumlaná do košile,
>
> však zas bude mně i tobě divukrásných devatenáct let.

Tónina D dur:

D Ami/C
Když ráno čtu v tvých očích: Jsem stá či stoprvá?

D Ami/C
Mám strach, že láska skončí, mám strach, že potrvá.

D D7 G A Hmi G D
Pak něčí hlas shůry zavelí a trubač troubí vpřed a léta běží zpět.

> **G D/Fis Emi7 A D**
> Najednou je mně i tobě divukrásných devatenáct let.

Když večer čtu v tvých očích, má lásko jediná,

když jiskra nepřeskočí a spadne do klína,

pak zase hlas shůry zavelí, já kordem švihám hned, jak Zorro svoje zed.

> Najednou je mně i tobě divukrásných devatenáct let.

Když ztichne noc a ty usínáš, ta chvíle před ránem, já chci tvým Cyranem

> **G D/Fis Emi7 A Hmi G D**
> a Hamletem a Romeem a možná, že i d´Artagnanem být, d´Artagnanem být
>
> **G D/Fis Emi7 A**
> Pod tvou hřívou sen se vzpíná, Pierot i Kolombína.
>
> **G D/Fis Emi7 A D**
> Na polštáři v tobě dřímá divukrásných devatenáct let.

Když běh se změní v chůzi a chůze v krok-sun-krok,

čekám na dotek můzy jak hřebec na obrok,

ale ten hlas shůry nevelí, teď zastavil se svět, teď zastavil se svět.

> Nikomu se ani nesní, že máš oči jako lesní med, jako lesní med.
>
> Koukáš na mě potměšile zachumlaná do košile,
>
> však zas bude mně i tobě divukrásných devatenáct let.